

LAIVAS

No. 27. Metai X

Birželio-June 28, 1930

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

III SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a

LUK. 15, 1--10.

ANUO metu artinosi į Jėzų muitininkai ir nusidėjėliai jo klausytų. Pariziejai gi ir Rašto žinovai murmėjo ir sakė: Tas priima nusidėjėlius ir su jais valgo. Tuomet jis pasakė jiems šitą prilyginimą, tardamas: Kas jūsų, turėdamas šimtą avių, jei jam prapultų jų viena, nepalieka devynių dešimtų devynių tyruose ir neeina paskui prapuolusiąją, kolai ją randa? Radęs ją jis su džiaugsmu užsideda sau ant pečių, parėjęs namon, sušaukia prietelius ir kaimynus ir jiems sako: Džiaugkitės draug su manim, nes suradau savo avį, kuri buvo prapuolusi. Sakau jums, taip bus džiaugsmo danguje dėl vieno nusidėjėlio, darančio atgailą daugiau, nekaip dėl devynių dešimtų devynių teisiųjų, kurie neprivalo atgailos. Arba kuri moteriškė, turėdama dešimtį drachmų, jei pameta vieną drachmą, neužsidega žiburio, nešluoja namų ir neieško rūpestingai iki atranda? Radus sušau-

L e k c i j a .

I. PETRO 5, 6--11.

MYLIMLAUSIEJI: nusilenkite po galinga Dievo ranka, kad jis išaukštintų jus aplankymo metu. Meskite ant jo visą savo rūpesnį; nes jis jums rūpinasi. Būkite blaivūs ir budėkite, nes jūsų priešininkas velnias aplink eina, kaip kriokias liūtas, ieškodamas, ką prarytų, jam priešinkitės, tvirti tikėjimu, žinodami, kad tie patys kentėjimai atsitinka jūsų broliams, esantiems pasaulyje. Visokios malonės Dievas, kurs mus pavadino į savo amžinąją garbę Kristuje Jėzuje pats jus truputį kentėjusius patobulins, sustiprins ir patvirtins. Jam garbė ir viešpatavimas per amžių amžius. Amen.

kia prieteles ir kaimynes ir sako: Džiaugkitės su manim, nes radau drachmą, kurią buvau pametusi. Taip, sakau jums, bus džiaugsmo tarp Dievo angelų dėl vieno atgailą darančio nusidėjėlio.

VIEŠPATIES JĖZAUS PAŽADĖJIMAS.

Viešpats Jėzus pažadėjo šv. Margaritai laiminti tiems namams, kuriuose bus išstatytas jo širdies paveikslas: 1. Aš at-

nešiu ramybę į jų šeimas. 2. Aš palaiminsiu namams, kuriuose bus viešai laikomas ir garbinamas mano širdies paveikslas.

Maldos Apaštal. Bendroji Intencija.

Apsisaugojimas nuo nekatalikiškų radio pranešimų

Liepos men. 1930

Patvirtinta ir palaiminta Šv. Tėvo
Pijaus XI

ALINGAS žmogaus protas užkariavo ir pavergė savo naudai balsų pasaulį. Radio (spindžio) pagalba garsai plinta ir neša garsinamąjį mokslą į šimtus tūkstančių šeimynų. Pereitais metais esą buvę padirbdinta 70,000,000 radio priimtuvų. Šiais metais jų bus padaryta daugiau. Apie šimtas milijonų šeimynų visame pasaulyje naudojami šiuo nauju gamtos užkariavimu, kad išgirdus iš radio stočių siunčiamus oru koncertus, prakalbas, dainas.

Politikai, komersantai, birniečiai greitai pajuto radio galybę. Jie nesigaili milijonų dol., kad įsikūrus savo radio siunčiamąją stotį, kad ją užlaikius. Įvairiausių radio stočių priviso ypač daug Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Europos Valstybės neatsilieka. Visų jų tikslas, — pasiekti kodaugiau klausytojų ir pranešti jiems savo žinias.

Be galo didelės vertės ir pajėgumo turėtų siunčiamosios radio stotys, jei jos imtųsi platinti Kristaus Karalystę žmonių tarpe, Kristaus mokslą, skelbdamos krikščioniškąsias žinias, Evangeliją ir pažadindami klausytojus prie dorybių branginimo. Deja, taip nėra. Maža dalelė tų stočių prieinama katalikams. Visos-gi kitos stotys tarnauja klaidoms sėti. Klaidatikiai, atskalūnai ir žmonės be tikėjimo įeina radio pagalba į katalikų namus ir ten skelbia savo klaidas. Žmogus, nustebintas jų drąsa, klausosi jų pavojingos kalbos, pradeda abejoti kai kuriais tikėjimo klausimais, kurių nesugeba pats sau išsiaiškinti, ir gali visai nustoti šv. tikė-

jimo. Katalikams todėl yra pavojaus iš blogai naudojamo radio, nes sėjamos klaidos ir nedoros jų mintys išsiskverbia į klausytojų mintį.

Nei vienas katalikas nenorėtų, kad į jo namus atėjęs protestonų, metodistų, ar nezaležnikų pamokslininkas laikytų tikybinių prakalbą. Bet jie gali lengvai įeiti radio pagalba. Klaidatikiai tarp suprantamų tiesų įpina savo tikybinės klaidas, jas siūlo už tiesą. Čia glūdi pavojus. Tik tiek yra gera su radio, jog lengvai galime pakeisti radio stotį, klausyti iš kitur plaukiančios muzikos garsų. Bet pavojus pasilieka. Mums būtinai reikia apsisaugoti nuo nekatalikiškų radio pranešimų, biaurių dainų, platinamojo dorovinio supuvimo.

Priežodis sako: su kuo sutapsi, tokiu pats patapsi. Jeigu į savo namus, radio pagalba, įsileisite gražiąją muziką, pamokinančias dorai gyventi kalbas, švelnės jūsų grožės jausmas, tobulės protas ir širdis. Bet jeigu toji muzika bus vien tik erzinti dirksnius, o neraminanti juos, grožio nujautimas užtams.

Daug blogiau yra, kuomet žmogus pradeda draugauti su bedieviu, atšalėliu ar atskalūnu. Retai kada suklydėję pataisoma, o gerasis katalikas dažniausiai pablogėja.

Su radio pranešimais, kalbomis yra tiek blogiau, kad klausytojas negali turėti nei kokios įtakos į siunčiamąją radio stotį, negali tų pranešimų pagerinti, pats gi, besiklausydamas klaidų, lengvai suklysta.

Čia, aišku, nekalbame apie biznio pranešimus. Jie dorovinės srities nedaug liečia. Svarbiausia yra įvairiausių "pryčerių" prakalbos. Jos gali daug ką suklaidinti.

Būtų labai neatsargu klausytis klaidatikių prakalbų, kaip jie aiškina tikėjimą, ar dorovę. Jeigu gi žmogus yra

mažiau mokytas, tai jam pavojus nuštoti tikrojo tikėjimo pasidaro dar didesnis.

Apsisaugokime patys nuo pavojų, kurie gali įeiti į mūsų namus radio pagalba ir melskime V. Dievą suteikti malonės visiems tikintiesiems tvirtai laikytis apreišktojo Jėzaus Kristaus tikėjimo ir Jo Bažnyčios.

“Aš krikštijų vandenimi; bet tarp jūsų stovi tas, kurio jūs nepažįstate. Jis yra tasai, kurs po manęs ateis, kurs pirm manęs buvo; jam aš nėsu vertas atrišti jo kurpių dirželio.” (Jon. 1. 26-27).

Kataliko Visuomeniškos Pareigos.

Rašo: Kun. D-ras J. Vaitkevičius, M. I. C.

IVADAS.

K l a u s i m o s v a r b a. Daug yra šiuo klausimu prirašyta knygų, tačiau, kaip dideliame vandenyne sunku yra pagauti žuvį, taip tose knygose sunku yra sumedžioti tiesą, o, be aiškiai suprantos tiesos turi kilti ginčai tarp katalikų ir nekatalikų, o net ir katalikų eilėse tarp visuomenės veikėjų ir ramaus gyvenimo mėgėjų.

Vieniems atrodo, kad veikimas visuomenėje yra griežta žmogaus pareiga, kitiems, kad tai yra savo rūšies sportas, kurį galima mėgti, arba ne; bet kad jis uždėtų žmogui pareigą, prievartą, tai su tuo jokiū būdu negali sutikti.

Pačių veikėjų tarpe vieniems atrodo, kad vienintelis visuomenėje veikimas, tai dalyvavimas politikoje, kitiems labdarystėje, kitiems vien katalikiškose draugijose.

Nekatalikams vėl atrodo, kad katalikas negali būt geras pilietis, nes jis nėra laisvas, bet suvaržytas katalikybės, bažnyčios nuostatais, todėl jis savo veikime turįs žiūrėti ne krašto gerovės, bet katalikybės, jis esąs daugiau Romos, popiežiaus pavaldinys, negu savo krašto pilietis.

Šie ir panašūs priekaištai yra iškeliami katalikams jų priešų, ypatingai, kuomet prasideda agitacijos rinkimų metu.

Trys žodžiai ir jų sąvokos reikalinga išaiškinti. Jeigu juos tinkamai ir vienu metu suprasime, visas ginčas savaimi atkris.

Tie žodžiai yra: **k a t a l i k a s, visuomenė, pareiga.**

K A T A L I K A S.

Katalikas yra žmogus turįs žmogaus

prigimtį ir priklausąs prie katalikų Bažnyčios.

Prigimties ir tikėjimo santykis.

Ar yra reikalinga atsižadėti ko nors iš savo prigimties, arba žmoniškumo, tampant kataliku, pav. ar reikia atsižadėti kalbos ar tautos, ar pilietybės, ar pagalių rankos, ar kojos, ar akies? Yra tikėjimų, kurie to reikalauja, bet niekas negalės įrodinti, kad panašių dalykų reikalauja katalikybė.

Yra žinomas teologijoje dėsnys: *Gratia supponit naturam cumque perficit* — Dievo malonė prigimties nenaikina, bet ją remiasi ir ją tobulina.

a. *Katalikybė remiasi žmogaus prigimtimi.*

Katalikybė taip remiasi žmogaus prigimtimi, kaip namas pamatais, skiepas kamienu, į kurį yra įskiepinamas, arba paveikslas remiasi medžiaga, ant kurios yra nupieštas. Pamatams subirėjus, griūva ir namas, kamienui supuvus, skiepas neprigija, audeklui ar lentai sutriuņėjus, genda ir paveikslas, nes neturi kuo remiasi. Einant tuo pačiu dėsniu suprasi, jogei sugedus žmogaus prigimčiai, genda, nyksta ir tikėjimas. *Nusikaltimas tad prieš žmogaus prigimtį yra kartu nusikaltimas ir prieš tikėjimą.*

Gyvenimo prityrimas parodo, kad nieks taip nenaikina žmoguje tikėjimo, kaip nusikaltimai prieš prigimtį, todėl nei vienas tikėjimas nesaugoja žmogaus prigimties taip, kaip katalikų tikėjimas.

b. *Katalikybė tobulina žmogaus prigimtį.*

Katalikybė nevien remiasi žmogaus prigimtimi, bet ją tobulina ir kelia aukštesn. Arčiau prisiziūrėję žmogaus augimui, pastebėsime jame įvairius palinkimus, kurie verčia jį judėti, veikti ir eiti

prie tų palinkimų patenkinimo. Jeigu dabar tęsime toliau tą stebėjimą, surasime, kad nevisuomet žmogui išeina į gera gyvenimas sulig palinkimais; kaip kada išeina, o kaip kada ne. Pav. piktas būdamas, pajutai palinkimą duoti kam per ausį. Bet, jeigu anas yra už tave stipresnis, gausi atgal kokią dešimtį ausinių; pasirodo, kad tavo palinkimas tau neišėjo į gera. Arba pajunti palinkimą pasisavinti svetimą daiktą be savininko leidimo. Bet štai tave sugavo bepildant tavo palinkimo norus ir pasodino į kalėjimą. Ir štai vėl tau tavo palinkimas išėjo ne į gerą, bet į blogą.

Panašių pavyzdžių kiekvienas galime prisirinkti tūkstančius, kurie liūdi, kad ne visi palinkimai išeina žmogui į sveikatą, kai kurie priešingai ardo sveikatą, naikina gyvybę, neša mirtį.

Kurie dabar palinkimai neša žmogui gyvybę, o kurie mirtį, nevisuomet pavyks žmogui susekti jo paties protu. Juk mažas vaikelis ir turi protą, turi palinkimų, o kodėl jį reikia dabot, nedabojamas tuojaus sau ką nors pasidaro, nupuola, susižeidžia, žodžiu tuojaus sau pakenkia, nes nors jis ir turi progą, tačiau nepajėgia savo protu susekti, kas jam tikrai yra gera, o kas bloga.

Suaugęs žmogus nėra labai toli nuėjęs nuo mažo vaikelio, nes, nors suaugusio žmogaus protas ir yra didesnis, negu mažo vaikelio protas, tačiau suaugusio žmogaus reikalai, jo palinkimai, jo gyvenimo uždaviniai yra daugelį kartų įvairesni, gilesni, platesni negu mažo vaikelio. Mažo vaikelio yra mažas protas, bet ir jo gyvenimo reikalai yra menki, o vis gi jis negali apseiti be kitų žmonių pagalbos ir tai be pagalbos ne bet kokių, o tik suaugusių, kurie yra jau išėję iš vaikelio amžiaus, kurie savo protu apima giliau vaikelio reikalus.

Jeigu mes ir duotumėm vaikeliai pa-

galbos, bet nesuaugusio žmogaus, o vien tokio paties mažo vaikelio, pav. suvartumėm ant kokios salos šimtą, ar daugiau vaikelių ir žiūrėtumėm, ar jie sugebės aprūpinti vienas kito reikalus. Visiems bus aišku, kad nesugebės, o labiausia bus aišku motinėlėms, kurioms tenka auginti šeimynoje keletą vaikelių. Jos gerai žino, kokią prastą pagalbą gali teikti vaikeliai vienas kitam. Žino tai ir mokytojai, kurie po pertraukos pamokose gauna tuojaus daug klausimų išspręsti, ar teisėtai, ar neteisėtai tas tą parstūmė, tas tą sužeidė, nuskriaudė.

Visai vietoje dabar tenka paklausti, ar žmogui augant, augant kartu jo palinkimams, jo gyvenimo reikalams didėjant, didėja ir jo protas taip neproporcionaliai, kad mažame vaikelyje protas nepajėgė susekti, kas jam yra gera, o kas bloga, suaugusiame gi tas protas pasidarė taip galingas, kad pilnai suseka, kas gera, o kas yra bloga jo prigimčiai, koki palinkimai yra geri, o koki blogi, kokius naikinti, o kokius ugdyti?

Bedievių atsakymas.

Bedievybė atsako, kad taip. Sulig jais žmogaus protas esąs vienintėlis tiesos šaltinis, jis vienas tegalįs išspręsti, kas gera, o kas bloga, ką jis sau išsvajosiąs, išgalvosiąs, tai jam ir būsią gera, nes tikro, objektyvaus skirtumo tarp gera ir bloga nėra, o visos pažiūros į gerą ir blogą esančios tik tolaikinė ekonominių, socialinių ir kultūrinių pažiūrų, įpročių ir santykių išraiška. Jeigu-gi žmogus pajustų, kad jo protas esąs per silpnas tuos klausimus rišti, tai daugiausia galįs pasikviesti pagalbon mokslininkus, valstybės ar tautos didvyrius, atstovus, ar įsakyti, nes anie esą tų laikų žmogaus proto išraiška.

(Bus daugiau).

Sielos Takai Tobulybėn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Tąsa).

Tingėjimo ydos reikia vengti. Visos septynios didžiosios ydos yra mirtinų nuodėmių versmės. Liūdėsys dėlei gaunamų nuo Dievo dovanų prieštarauja Dievo meilei ir suardo sielos antprigimtinį gyvenimą. Tasai „nuliūdėmas gimdo mirtį“ (2 Kor. 7, 10). Žiūrėkime, kad Viešpats Dievas mums nepasakytų: „piktasis tarne ir tinginy“... „ir nenaudingą tarną išmeskite laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo.“ (Mat. 25, 26 ir 30), nes „prakeiktas, kuris atlieka Viešpaties darbą apgaulingai“ (Jerem. 48, 10).

Pagalvokime, kiek praranda tinginys nuopelnų, kuriuos gautų, atlikdamas stropiai pasiimtus darbus. Dabar jų visai nustoja, jų negaus ir turės amžinai žūti. Tegul V. Dievas apsaugoja mūsų sielą nuo to dvasinio tingėjimo. Rūpinkimės save išganyti, dirbant visa didesnei Dievo garbei.

Tingėjimui pašalinti priemonės. Trečioje knygoje 27 persk. „apie Kristaus Sekimą“ randame pasakytą: „ko-gi tuščiu nuliūdėmu varginies, ko nereikalingais rūpesčiais kankiniesi?

• Pamyšk mano valią, o neturėsi nei kokio nuostolio...

Mažai apgina vieta, jei karštumo dvasios nėra; taip pat neilgai pateks toji ramybė išoriniai ieškoma, jeigu neturi pamato širdyje; tai yra, jei nebūsi manyje, gali persimainyti, bet pasitaisyti negali.“

Jei nori pasitaisyti, grįžk prie Jėbaus meilės.

1. Išnaujo imkis apleistųjų dvasinių praktikų, nors jos iš karto nei kokio tau malonumo nesuteiktų.

„Aš turiu prieš tave, kad tu palikai savo pirmąją meilę. Taigi, atsimink, iš kur išpuolei, daryk atgailą ir daryk pirmuosius darbus,“ sako Viešpats (Apr. 2, 4-5).

2. Dažnai primink paskutiniuosius daiktus: greit ateinančią mirtį, teisingą Dievo teismą, amžiną pasmerkimą ir be galų didelę danguje nesibaigiančią laižę.

3. Atlik trijų, ar penkių dienų rekolekcijas; stropiai peržvelgk savo sąžinę ir, nuodėmklausiu leidžiant, atlik vėsuotinę išpažintį.

4. Įprask apmąstinėti ir gilintis į tikiybinių tiesų pažinimą. Jeigu sunku ištesėti susitelkusiam pusę valandos, pabandyk 10 minučių pavesti Šv. Jėzaus Širdžiai, 10 minučių garbei Šv. Panelės, likusias — Šv. Juozapo garbei ir panašiai.

5. Tvirtai pasižyšk būti pamaldus ir kaip ištikimiausias sūnus pasitikėk Dangaus Tėvo gerumu.

Kalbėk paskui Tomą Kempietį: „Pastiprink mane, Dieve, Šventosios Dvasios malone. Duok man, Viešpatie, dangiškos išminties, kad išmokčiau Tave už viską ieškoti ir surasti, labiau už viską brangyti ir mylėti, o kitus daiktus sulig Tavo išminties tvarka, kaip jie yra suprasti.“

Duok protingai apsilenkti nuo mane giriančio, o kantriai nukęsti persekiojimus.“ (Apie Kristaus Sekimą 3 kn. 27 sk.).

II. KŪNO POJUČIŲ SUTVARKYMAS.

30. Klausimo tūris.

Žmogaus dvasioje, šale gerųjų savumų, randasi daug blogųjų dalykų, — tai aistringi žmogaus polinkiai ir žalingos dvasios ydos. Tos ydos yra nuodėmių versmės. Apie jas kalbėjome; pasiryžome jų saugotis. Be abejo, pirmiau galėjome pastebėti, jog žmogaus aistringieji polinkiai su ydomis veržiasi prie neleistinų dalykų pojūčių pagalba. Netvarkomieji kūno pojūčiai augina ir daugina sieloje nuodėmes. Būtinai reikia sutvarkyti, apmąrinti kūno pojūčiai, jei norime dvasinės pažangos padaryti, jei norime sąžinės ramybę pasidžiaugti.

Jeigu žmogus turi jau sutvarkęs savo kūno pojūčius, — nedaug turės darbo juos atitaisydamas ir dvasiai pilnai paduodamas juos tvarkyti.

Dievas nori, kad mes sutvarkę savo sąžinės dalykus, ją apvalę Atgailos sakramente, imtume Jam tarnauti visa savo siela ir kūno pajėgomis, nes Jis yra viso žmogaus leidėjas. Šv. Povilas apaštalas ragina: „aš maldauju jus, broliai, dėl Dievo gailestingumo, parodykite savo kūnus kaip gyvą, šventą, Dievui tinkamą auką; tai bus jūsų protingas tarnavimas Dievui.“ (Rom. 12, 1.)

Be to, mes esame Kristaus mistinio kūno nariai, kaip tas pats apaštalas mokina. „Ar jūs nežinote, kad jūsų kūnai yra Kristaus nariai?“ (1 Kor. 6, 15).

Reikia tai, kad mes išoriniu užsilaikymu sektume Kristaus pavyzdžiu ir taptume tobula Šv. Dvasios bažnyčia: „Ar jūs nežinote, kad jūsų nariai yra bažnyčia jumoje esančios Šventosios Dvasios, kurią turite iš Dievo ir nebesate savo pačių? Nes jūs esate atpirkti didžia kaina. Garbinkite ir nešiokite Dievą savo kūne!“ (1 Kor. 6, 19-20).

Mūsų pačių šventėjimas ir nauda reikalauja, kad sutvarkytume kūno pojūčius ir visą išorinį užsilaikymą. Menkas būtų žmogui gyvenimas namuose be stogo ir su sugriuvusiomis sienomis. Dar menkesnis gyvenimas sėlai, kuriai kūnas nepadedą Dievui tarnauti.

„Taigi, tegul nuodėmė nebeviešpatauja jūsų mirtingame kūne, taip kad jūs būtumėte paklusnūs jo geiduliams. Neleiskite nuodėmei naudotis savo nariais kaip neteisybės ginklais; patys pasiduokite Dievui kaip atgaivintieji iš numirusių ir savo narius Dievui kaip teisybės ginklus.“ (Rom. 6, 12-13) ragina šv. Povilas apaštalas.

Taip gi artimo dvasinė nauda ir tikroji artimo meilė reikalauja, kad būtume jiems pavyzdys, atrama, tobulybės siekiant. Gyvename bendrijoje ar šeimoje — visur turime įnešti viešojo padarumo, susivaldymo dvasią. Apaštalas sako: „Neduokime nė vienam jokio papik-

tinimo, kad mūsų tarnystė nebūtų peikiama, bet visame parodykime save, kaip Dievo tarnus, didele kantrybe sielvartuose, varguose, suspaudimuose“. (2 Kor. 6, 3-4). „Mylimiausiasieji, aš maldauju jus, susilaikykite kaip ateiviai ir keleiviai nuo kūniškų geidulių, kurie kovoja prieš sielą. Tebūnie jūsų pasielgimas tarp pagonių geras, kad ir ten, kame jie neteisčiai apkalbinėja jus, lyg piktadarius, pažintų jus iš gerų darbų ir garbintų Dievą aplankymo dieną“ (1 Petro 2, 11-12).

Tą visa galima padaryti, sutvarkant kūno pojūčius. Jie yra reikalingi tinkamos drausmės, nes kitaip pasilieka amžinai nepasotinami, ištvirkę, ištižę ir sukelia glūdančių aistrų nuodėmingą geismą, it baisiausį gaisrą. Todėl pojūčius reikia valdyti d i k t a t o r i š k a i, t. y. su griežtu valios nusistatymu, kuriam vadovautų protingumas, kad progai pasitaikius pojūčiai nenukryptų į nuodėmės pusę.

Čia svarstomi yra žmogaus kūno pojūčiai iš atžvilgio į dvasinį žmogaus gyvenimą. Pojūčių laisvumas, palaidumas, jų netvarka daug kenkia dvasinei pamaldžios sielos pažangai. Todėl pirmiausiai čia nurodoma yra į kylančias kliūtis iš pojūčių nesutvarkymo, o paskui nurodoma priemonės tiems pojūčiams sutvarkyti.

Pojūčiai sutvarkomi dvejopu keliu:

1. pojūčių suvaldymas, pavedus jų naudojimą proto nurodymams; ir

2. pojūčių apmarinimas, arba auka, t. y. leistinių dalykų atitraukimas nuo pojūčių tuo tikslu, kad būtų lengva juos atitraukti nuo neleistinių dalykų, kad lengviau galėtume mylėti Dievą, laikantis Jo įsakymų: „nes tai yra Dievo meilė, kad mes laikytumėm jo įsakymus; ir jo įsakymai nėra sunkūs.“ (1 Jon. 5, 3) sako šv. Jonas. Išganytojas pasakė: „mano jungas saldus ir mano našta lengva“ (Mato 11, 30).

Užtat, jeigu norime greitu laiku padaryti žymios pažangos dvasiniame gyvenime, privalome gerai sutvarkyti savo kūno pojūčius.

(Bus daugiau)

Kūno Liga -- Sielai Vaistas.

(Iš gyvenimo vaizdelis).

Kaip daug žmonių skundžiasi ir nusimena, kad Dievas siunčia kokią ligą. Bet liga kartais žmogui yra net labai naudinga.

Yra atsitikimų, kad ligoje žmogus pataiso savo blogą gyvenimą, kurio sveikas būdamas tikrai būtų nepataisęs. Dievas siunčia mum kartais tuos kūno skausmus, kad pasimokintumėm kantrybės.

* * *

Ramybė užviešpatavo Antano šeimynoj, kurios per 30 metų niekas dar nebuvo matęs "Kas atsitiko su Antanu, kad jis taip žymiai pasikeitė?" klausinėjo kaimynai vienas kito: "Antanas dabar toks rimtas, toks patenkintas ir laimingas šypsosi, nors būdavo piktas kaip liūtas savo šeimoje." Dabar liovėsi staiga girtuokliauti, metė savo blogiausius papročius ir ištvirkusį gyvenimą, kuris jį buvo jau ant bedugnės krašto pastatęs. Niekas neįstengia suprasti to, kas su Antanu atsitiko. Jis eidavo bažnyčion tik pasižiūrėti, bet maldą jis laikė tik šimtamečių senukų darbu; net išjuokdavo jaunosius, kurie meldėsi karštai ir uoliai ėjo savo tikėjimo pareigas.

Antaną liga pataisė ir atvedė į tiesos kelią, iš kurio jau senai buvo nuklydęs.

Per 29 metus Antanas nebuvo ėjęs išpažinties ir šv. Komunijos. Per tą laiką visą savo gyvenimą buvo paskandinęs didžiausiame ištvirkime ir girtuokliavime.

Turėdamas 25 metus amžiaus vedė, rodos, padorią mergaitę, bet gyvuliškai su ja elgdamosi pavertė ir ją ištvirkimo auka: sunaikino jos jaunos tes jėgas ir stiprią sveikatą. Ji kentė nuo jo ir kūno ir dvasios kančias.

Nors išjėres buvo jų gyvenimas nuo pat sutuoktvių dienos, tačiau geroji jo žmona nekarta meldėsi prie Nukryžiuotojo kojų, kad pasigailėtų jos vyro palaidūno. Ji mylėjo savo vyrą, nors jis jai buvo ir žvėriškai žiaurus visuo met.

Aukščiausias davė jiems susilaukti dviejų sūnų ir dviejų dukterų. Antanas visai nesirūpino savo vaikus auklėti ar mokinti, nes jis buvo supamas aistringų geidulių sukuryje kasdien. Visi jo vaikai užaugo bemoksliai.

Vargšė jo žmona Marcelė, kentė kasdien nuo vyro šlykščiausius žodžius, o dažniausiai ir smūgius, nes Antanas kiekvieną dieną grįždavo girtas ir keiksmiais sveikindavo savo šeimyną.

Vaikai taip pat su blogais palinkimais užaugo, nes nuo savo tėvo niekuomet negirdėjo gero žodžio ir nematė gražaus pavyzdžio. Nors ir nemažą ūkį turėjo, bet visai nesirūpino vaikų ateitimi.

Paveldėti tėvo blogi palinkimai vaikuose, jau iš pat jaunystės pražydėjimo veda juos tėvo pėdomis.

Antano žmona liko taip gi be kilnaus motinos jausmo, be meilės ir pasiaukavimo savo vaikučiams. Ji jau nebesupranta tų visų pavojų, kurie gręsia jos vaikams.

Antanas girtuokliavo ir ištvirkavo per 30 metų savo gyvenimo moterystėj, iki 1927 m. gruodžio mėnesio pradžios. Visai jis nemanė dar savo gyvenimo keisti, bet likimas iš Aukščiausiojo buvo skirtas visai kitoks, kurio jis nesitikėjo taip greit.

Artimiausiame miestelyje buvo turgus; tą dieną ir Antanas nesėdėjo namie, nes turėjo arklį parduoti. Pardavęs arklį ir litų užtektinai tai dienai turėjo, todėl visu įsikarščiaivimu gėrė

smuklėje ir daužė tuščius butelius, "pamylėjęs" savo draugus.

Visą dieną jis praleido smuklėje prie dvokiančios degtinės ištvirkusių draugų tarpe. Tik vidunaktį jis grįžo į savo namus keikdamas ir dantimis grieždamas kaip alkanas vilkas. Labai buvo girtas, kad ir vakarienės negalėjo valgyti, bet skubiai atsigulė lovon.

Visą naktį Antanas buvo lyg piktosios dvasios kamuojamas ir nesumerkė akių, miegas nelindo galvon, nors ir be saiko buvo girtas. Jam vaidentuvėj pynėsi baisūs šlykštynių vaizdai, tai vėl vaidenosi senutės jo motinos veidas, kuri buvo jau labai senai mirusi, ir su dideliu nuliūdimu žiūrėjo į jį. Antanas kaip be proto blaškėsi po lovą ir keikė savo likimą, norėdamas kuogreičiau nusižudyti save, kad niekur negali paslėpti savo akių nuo visų tų baisenybių, kurios jam stėjo prieš akis iš praeitojo ir dabartinio jo gyvenimo.

Rytmetį Antanas pabudo jausdamas didžiausį galvos skaudėjimą. Tas skausmas per visą dieną nedavė jam ramybės ir jėgų iš lovos atsikelti. Jis mėtėsi po lovą ir griežė dantimis, nes skausmas mirtinai kankino.

Antrą dieną skausmas, rodos, kiek aprimo, bet Aneanas nustojo regėjimo dešinės akies, kas jį labai išgąsdino. Kuo greičiausiai liepė pakinkyti arklį ir visu greitumu nuvažiavo pas artimiausią gydytoją.

Gydytojas apžiūrėjęs akį patarė kuo skubiausiai važiuoti į ligoninę, nes gali dar blogiau atsitikti. Antanui net kraujas gyslose apmirė iš išgąščio, nes ir kairiąja akimi jau blogai matė: išgąstis nustoti abiejų akių jam atėmė pasakutines jėgas.

Sulaukęs Antanas rytmečio išvažiavo į ligoninę. Apžiūrėjęs gydytojas pranešė, kad akis jau visai sugadinta ir

patarė atsigulti į ligoninę, kad operacijos keliu pašalinus sugadintą akį, nes vėliau jau gali pakenkti ir antrai akiai.

Vargšas Antanas, buvo priverstas sutikti su gydytojo patarimu, nes labai bijojo netekti abiejų akių.

Greitai Antanas buvo paguldytas į bendrąjį kambarį, kuriame gulėjo ir daugiau ligonių.

Jis greit susipažino su naujais savo draugais ir šiek tiek pamiršo savo nelaimę.

Vakare, daktaras apžiūrėdamas ligonius, pranešė Antanui, kad rytmetį nevalgytų pusryčių, nes devintą valandą bus daroma jam operacija, išims sugadintą akį. Antanas net krūptelėjo išgirdęs gydytojo paskyrimą, bet pasidrasinęs paklausė: "Ponas Daktare, pasakykit man kas ta liga, dėl kurios aš netekau akies? ir dar sakot kad ir antros akies galiu netekti, aš nežinau iš kur aš tokią baisią ligą gavau. Malonėkit man pasakyti kodėl taip staiga susirgau ir apakau?"

Daktaras pažiūrėjęs į Antaną tarė: "Dėduk, tur būt daug degtinės gėrei per savo amžių, kad tokią ligą gavai?"

Antanas nee sudrebėjo išgirdęs, kad degtinė jį padarė nelaimingu.

"Tiesa, daug išgėriau per savo praejusį gyvenimą iki šios dienos, nes be jos aš negalėjau gyventi," aiškinosi Antanas. "Dabar turėsi negerti, nes jei gersi, tai ir antros akies neteksi," tarė daktaras Antanui.

Antanas labai susirūpino tuo daktaro pasakymu, nes jis neturėjo tam supratimo, kad nustojus gerti degtinę.

"Kodėl Tamsta dėduk, taip susirūpinai?" tarė jaunas berniukas, kuris gulėjo artimoj lovoj. "Dėduk, juk geriau eiti į dangų su viena akimi negu su abiem į pragarą," ar ne tiesa," tarė tas pats berniukas. Antanas, kiek pagalvojęs, pripažino tą tiesą.

To berniuko pasakymas sudarė tokią įspūdį Antanui, kuris ėmė jį lyg iš gilaus miego žadinti. Antano sieloje gimė kitas klausimas: "Kas jo laukia po mirties — ar dangūs ar pragaras?" kokie darbai mirties valandoje bus jam atskleisti, kas jį lydės į Aukščiausiojo teismą?" Antano sąžinė atgijo ir ėmė graužti, lyg koks kirminas, ir statyti prieš jo akis visus tuos darbus, iš kurių sielai nėra naudos, bet pražūtis ir Aukščiausiojo pasmerkimas.

Dabar Antanas dar daugiau nusiminė dėl sielos ligų, kuriomis jis užsikrėtė per visą savo gyvenimą. Jis negalėjo nei gulėti lovoje, nei sėdėti. Sąžinė jam išmėtinėjo, kad Dievas baudžia už ištvirkusį gyvenimą ir girtuokliavimą; jo vaizduotėje gimsta vėl noras nusižudyti ir tuo užbaigti savo tą baisų gyvenimą.

Jėjo į kambarį gailestingoji sesutė. Ji pamatė nusiminusį ir išblyškusį Antaną ir paklausė: "Dėduk, kas pasidarė? kodėl toks nusiminęs? ar skauda labai?" Paklaustas Antanas atsakė: "Dar daugiau, kaip skausmas mane kankina, aš noriu tuoj mirti, Sesute, duok man nuodų, o tuomet aš būsiu ramus ir linksmas."

Sesutė net krūptelėjo dėl tokio Antano atsakymo, bet ji tuoj susigriebė, kokių vaistų Antanui reikia. Ji priėjo arčiau jo lovos ir tyliai tarė: "Dėduk, gal Tamstos sąžinė yra nerami, gal norėtum dvasios nuramintojo — sielos maisto jai nuraminti?" Antanui trūko žodžių tam atsakymui, bet paskui paklausė: "Sesute, kokių būdu Tamsta gali man tą baisią sąžinę nuraminti, kuri mane mirtinai kankina?" Sesutė tarė: "Aš Tamstai pakviesiu kunigą, o jis Tamstos sąžinę tikrai suramins ir sutaikins su ramybės Karaliumi, tuomet būsi visuomet linksmas ir ramus."

Antanas dar kiek svyravo su tuo

sesutės pasiūlymu, bet sąžinės kankinamas sutiko su sesutės pasiūlymu...

Kunigas buvo pakviestas tuoj tą patį vakarą. Antanas laukė kunigo ateinant su baime ir piktojo priešo priekaištais, kad eiti geriau stiklelį išgerti ir tuo sąžinė bus nuraminta. Bet Antanas šį kartą nugalėjo piktaį ir su džiaugsmu sulaukė ateinantį kunigą. Dabar Antanas atliko iš viso savo praieitojo gyvenimo išpažintį ir su skausmu širdyje apgailėjo savo blogai praleistą gyvenimą.

Rytmetį kunigas atnešė Antanui šv. Komuniją. Dabar Antanas nebijojo ir abiejų akių netekti, kad tik pasiekus ramybės karalystę — dangų. Jo širdyje gimė atgailos jausmas, jis ėmė su ašarom gailėtis klaidų sugadintos jaunystės, negerbęs tos šv. Moterystės ir be išauklėjimo užaugusių vaikučių, kurie jau klysta.

Antanas drąsus buvo dabar prieš kūno skausmus ir juos kantriai kentė, kad atsilyginus Dievui už nuodėmes.

Dabar Antanas savo gyvenimą pataisė; jis pasirijo pataisyti ir tų draugų gyvenimą, kuriuos jis buvo savo blogu pavyzdžiu suklaidinęs.

Jis liko be akies, kuri atvedė jį į tiesos kelią ir jo sielą padarė laimingą.

Ramybės Duktė.

Mažeikiai, 1928. V-10 d.

MUSŲ DARBAI

LABAI dažnai gauname paklausimų apie laikomas šv. Mišias už gyvus ir mirusius Kolegijos Remėjus. Vieni klausia, ar tikrai Marijonai laiko pažadėtas Mišias, kiti vėl nori žinoti kiek šv. Mišių atlaikoma ir panašiai. Nors mes daug kartų esame "Laive" rašę ir kas metai "Laivan" dėjome ištisai Kolegijos Remėjų organizacijos įstatus, bet mielu noru paaiškiname rūpimus Remėjams klausimus.

Kas metai laikomos yra dvejios šv. Mišios b e n d r a i už visus gyvus ir mirusius Kolegijos Remėjus, būtent Sekminių dienoje ir Nekalto Prasidėjimo švė. Panos Marijos šventėje, gruodžio 8 d.

A t s k i r a i už kiekvieną mirusį Kolegijos Remėją laikomos taipgi dvejios šv. Mišios, kaip tik gauname apie jo mirtį žinią Centre. Jeigu į Remėjų Centrą niekas nepraneš apie Kol. Remėjo mirtį ir jojo vardu siunčiamą "Laivą" niekas nepaprašys sustabdyti, — to mirtis nebus paskelbta "Laive," ir delei nežinojimo nebus galima atlaikyti pažadėtų Mišių.

Norint, kad būtų laikomos šv. Mišios už mirusius Remėjus, būtinai reikia apie jų mirtį pranešti į "Laivą." Be to, visi Remėjai yra prašomi ir greičiausiai visą tą prašymą išpildo, tai yra už kiekvieną mirusį Remėją sukalba bent po 1 Ražančiaus dalį. Remėjų-gi yra apie 2,500. Reiškia, maž-daug tiek žmonių rūpinasi pagelbėti mirusiam mūsų organizacijos nariui.

Kadangi šv. Mišių aukoje yra meldžiamasi ne vien už mirusius, bet ir už gyvus, tai visi Remėjai dalyvauja kiekvienose šv. Mišiose, kurios yra laikomos už mirusį nari.

Metiniai, arba nuolatiniai Remėjai toms narių privilegijomis naudojami per iš-

tisus metus, o amžnieji, garbės ir nariai Steigėjai, — visados: kol patys gyvi ir net mirę dalyvauja visuose Marijonų Vie-nuolijos geruose darbuose, kasdien atnašaujamuose šv. Mišiose. Nėra kitos panašios organizacijos, kuri nariams duotų tiek dvasinės pagalbos ir naudos. Verta dėtis į Kolegijos Remėjus.

Kolegijos Remėjai:

M. Strakilaitė Chicago, Ill.	3.00
A. Aniulienė Baltimore, Md.	3.00
Ad. Milaševičius Chicago, Ill. ..	5.00
Ona Balčiūnienė Phila., Pa.	5.00
Alf. Danisevičienė Phila., Pa. ..	3.00
Juoz. Tamašauskas St. Louis, Mo.	10.00
Juoz. Slavinskas Beckemeyer, Ill.	6.00
Fel. Rumskas New Haven, Conn.	3.00
Sof. Medelienė New Haven, Conn.	3.00
B. O. Adomaitienė Norwood, Mass.	3.00
Ant. Grabijoliūtė S. Boston, Mass.	3.00
Ona Mockus Kenosha, Wis.	3.00
E. Benaitienė Chicago, Ill.	3.00
Juoz. Kudulienė Roseland, Ill. ..	2.00
Marc. Juodzevičienė Brooklyn, N. Y.	3.00
K. Gibbas Scranton, Pa.	3.00
Juozefa Žutautienė-Pinigienė Ke- nosha, Wis.	105.00
St. Griza Montello, Mass.	3.00
Ona Norbutienė Waterbury, Conn.	3.00
V. Kučinskas Cicero, Ill.	3.00
Juozas Preibis Chicago, Ill.	3.00
Pr. Valaičiūtė Chicago, Ill.	3.00
Pijus Plečkaitis Chicago, Ill.	3.00
P. Mačys Chicago, Ill.	3.00
Antanas Rugienis Chicago, Ill. ..	3.00
V. Vileikienė Chicago, Ill.	3.00
Antanas Ubis Chester, Pa.	2.00
U. Skarulienė Brooklyn, N. Y. ..	3.00
Jok. Jazukevičius Rockford, Ill. ..	3.00
M. Žemaitaitienė Baltimore, Md.	5.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

PRANEŠIMAS. Marijonų Kolegijos Chicagos Apskričio išvažiavimas—piknikas įvyks liepos 4 d. Važiuosime į Marijonų ūkį, Hinsdalle, Ill. Kuopos tvarkosi atskirai. Kviečiame visus lietuvius atsilankyti į šį pikniką ir paremti mokslo įstaigą. Išanga veltui. Pradžia 9 v. ryto.

INDIANA HARBOR, IND. Ateinančią nedėlią birželio 22 yra rengiamas parapijos piknikas Kovalskio darže Calumet City, Ill. visi parapijonys visu smarkumu ruošiasi prie to pikniko, nes klebonas išvažiuodamas į Rymą liepė padaryti per tą pikniką du tūkstančių dolerių. Aš spėju, kad tiek ir padarysim, nes manadžierius to pikniko labai smarkiai darbuojasi. Todel visi petys į petį į pikniką nedėlioje birželio 22 d. Busai taip kaip ir kas metą važiuos nuo bažnyčios. Laputė.

BROOKLYN, N. Y. Birželio mėn. 1 dieną, įvyko "Dainų Šventė," Carnegie Hall, L. D. K. Vytauto Didžiojo 500 metų mirties sukaktuvėms minėti. Visi iš anksto, su dideliu entuziazmu prie to rengėsi.

Sekmadienyje iš pat ryto Brooklyne, ant Grant Street ir kitur jau pasipuošę namai tautiškomis Lietuvos ir Amerikos vėliavomis, kas darė malonų įspūdį.

New Yorke ant 57-tos gatv. ir 7-tos Ave. jau apie 2 val. po piet pradėjo rinktis prie salės lietuviai: kas automobiliais, kas busais, kas subway, kaip kam geriau ir patogiau. Prie salės durų prisirenka didžiausia minia ir laukia atidarant duris. Gatvėmis, matosi, važiuoja automobiliai, papuošti Amerikos ir Lietuvos vėliavėlėmis.

2:30 val. atidaroma salės durys. Žmonės eina į vidų. Salė didelė, talpinanti apie 3,000 žmonių, prisirenka pilnutėlė.

Laukiama programos.

Įnešama Amerikos ir Lietuvos tautinės vėliavos ir pastatomos ant scenos priešais publiką. Pasigirsta garsūs rankų plojimai.

Įnešus vėliavas, renkasi, pasirėdžiusios tautiškais drabužiais, choristės. Publika ploja. Choristų ir chorisčių buvo apie 500.

Lygiai 3 val. gerb. J. Žilevičius užgroja lietuvišką muziką, kurios balsas, lyg perkūnas, tai gaudžia, tranko, tai vėl pamažu nutyla ir vos, vos girdimai ir tyliai skamba, žavi, kutena jausmus; tai vėl pakyla, gaudžia vis garsiau ir garsiau ir vėl gėsta pamažu, taip tyliai, taip melancholiškai, liūdnai ir pagaliau 3:20 val. visai nutyla — užgėsta.

Ateina L. D. K. Vytauto Didžiojo Komiteto pirmininkas Kazys J. Krušinskas ir prakalba atidaro Amerikos "Dainų Šventę," nupiešdamas Komiteto darbus ir kaip buvo rengiamasi šias taip svarbias mums lietuviams sukaktuves paminėti; perstato publikai "Dainų Šventės" vedėją Dr. Matą J. Viniką.

Muzikai pritariant, dainuojama Lietuvos ir Amerikos himnai. Diriguoja J. Žilevičius, buv. Klaipėdos Konservatorijos direktorius, o muzika akompanuoja p. A. Visminas.

Sudainavus himnus, kalba vakaro vedėjas anglų kalba apie Lietuvą, jos ribas, plotą ir galybę Vytauto Didžiojo laikais ir patį Vytautą prilygina didžiajam Aleksandriui Mekodonicėiui. Sakė, šitos šventės tikslas yra — paminėti 500 metų sukaktuves nuo Vytauto Didžiojo mirties.

Po to kalbėti perstatė gerb. garbės sveičią, Generalinį Lietuvos konsulą Povilą Žadeikį. Konsulas sveikina susirinkusius ir pareiškia, kad labai jam yra malonu ir linksma čia drauge su susi-

rinkusiais dalyvanti, taip reikšmingoje šventėje; primena, kad ne tik dabar, bet ir Vytauto D. laikais buvo dainuojamos liaudies dainos, iš kurių kaikurios pasi-keitė, kitos žuvo, bet Vytautas, kaip švie-tė pirmiau, taip ir dabar tebešviečia. Kalbėtojas trumpai nupiešė keletą svarbiausių iš Vytauto gyvenimo įvykių — atsitikimų; pažymėjo, kad ir Vytauto tėvas Kęstutis ir motina Birūtė net savo gyvastis paaukojo dėl Lietuvos gerovės. Baigdamas kalbėti, p. P. Žadeikis pri-minė, kad dar yra reikalinga paliuosuoti mūsų sostinė Vilnius iš lenkų rankų oku-pacijos. Publika ploja.

Po kalbų, akompanuojant pianu p. A. Kriaučiūnaitei, p. M. Strumskienė dai-nuoja „Ant marių krantelio“ (solo) ir „Mano sieloj šiandien šventė“ (solo). Sudainuoja labai puikiai. Publika gausiai ploja.

P. Petraitis dainuoja „Leiskit į tė-vynę“ ir „Ugdė močiutė tris dukreles.“ Jam pabaigus dainuoti, ilgai girdisi ran-kų plojimais.

Vak. vedėjas praneša, kokios bus dai-nuojamos dainos ir perstato chorų diri-gentą, buv. Klaipėdos Konserv. direktorių J. Žilevičių, kuris atsistoja, o publi-ka jam kelia ovacijas.

Toliau, sujungti chorai, muzikai pri-tariant, dainuoja „Kur bėga Šešupė,“ „Jau slavai sukilo,“ „Per šilą jojau“ ir „Lietuviais esame mes gimę.“ Dainos puikiai pavyksta. Chorui keliamos ovaci-jos.

Po dainų, kalba vėl gerb. konsulas P. Žadeikis, kuris anglų kalboje nusako Vy-tauto garsumą ir jo reikšmę Lietuvai.

P. N.

KATALIKŲ PASAULY

AMERIKA. *Belleville, Ill.* Birž. 17 d. išryto čia įvyko nepaprastos iškilnės. Mons. J. H. Schlarman konsekruotas Pe-

orijos vyskupijos vyskupu Šv. Petro ka-tedroje. Konsekratorium buvo Jo Emi-nencija Kardinolas Mundelein, Chicagos Arkivyskupas. Kardinolui gelbėjo Belle-ville vyskupijos vyskupas Althoff ir Rockfordo vyskupas Hoban. Pamokslą sakė Springfieldo vyskupas Griffin.

Kadangi ši miestą pirmu kartu lanko Kardinolas Mundelein, tad buvo skaitlin-gas dvasiškijos ir tikinčiųjų suvažiavi-mas ir tolimesniųjų apylinkių.

Naujas vyskupas Peorijos Šv. Marijos P. katedros sostan bus įvestas birželio 24 d.

Vyskupas Schlarman yra trečiuoju Peoria vyskupijos vyskupu. Gimęs Breese miestely, Clinton apskrity, 1879 m. Aukš-tesniuosius mokslus ėjo Tyroliuj, Austri-joj. Į kunigus išvestas 1904 metais Bri-zen katedroj, Tyroliuj. Po to dar moks-lus ėjo Romoje.

KINIJA. *Peiping.* Katalikų Universi-tetas minėjo savo šešerių metų veikimo sukaktuves. Mokosi 345 studentai. Virš 2,000 jaunuolių kiniečių laukia progos įstoti. Nėra vietos.

Universitetas įkurtas 1924 metais. Į-staigą išlaikyti ir vesti šventasis Tėvas paskyrė Amerikos kunigus Benediktinus. Šios aukštosios mokslo įstaigos įkurimo tikslas yra paruošti kiniečių jaunimą ata-tinkamais krikščionimis vadais, kurie ga-lėtų savo tautiečių tarpe žodžiu ir raštu skleisti Kristaus mokslą.

Mokslui įstaiga atidaryta 1925 m. vie-no prince rūmuose ir priimta 235 studen-tai. Už metų pasirodė permaža vietos, kiniečių jaunimas būriais ėmė prašytis į Universitetą.

Universitetui statomi nauji būtai. Ka-da tai bus išbaigta, bus vietos 400 studen-tų.

Mokymo Fakultetą sudaro 14 kunigų Benediktinų ir 60 pasauliečių.

Kaip ir numatyta, didžiama įstojan-čių pagonų studentų priima katalikybę.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Prašau paaiškinti per "Laivą," kodėl Kristaus mokslo niekinotojai, vagys, piktadariai, divorsininkai, puikuoliai, godūs, "munšainės" gabentojai, jos pardavinėtojai ir girtuokliai ir t.t. pyksta jei tikru juos vardu pavadini? Kodėl jie taip blogai daro ir kodėl jie priešinasi Kristaus mokslui?

G. J. iš Waterburio, Conn.

ATSAKYMAS. Visi išskaitliuoti Tamstos nenaudėliai bijo savo blogų darbų, nenori, kad juos žmonės matytų ir juos tinkamais vardais vadintų. Vagys nori būti žmonių akyse teisingiausi žmonės, kad neatsargiuosius galėtų skriausti, girtuokliai nori būti vadinami geriausiais žmonėmis, kad dar daugiau savo šeimyną išdrįstų skriausti ir panašiai. Tie visi nenaudėliai daro blogai, nes jie yra blogi žmonės. Gerieji žmonės mintija, kalba ir daro gerai, o blogieji — blogai. Blogieji tarnauja sau, o ne Dievui, savo pageidimus stato aukščiau už Kristų, todėl jie yra priešingi Kristaus mokslui.

Blogųjų neverta pristoti. Nes su kuo sutapsi, tokis pats tapsi. Jei norite pataisyti blóguosius, melskitės už juos, pasiūskite perskaite jiems "Laivą."

KLAUSIMAS. Maldos Apaštalytė daro savo Misijų Fondą, kad iš jo būtų galima pasiūsti aukų kunigams, kurie darbuojasi stabmeldžių šalyse. Kad Tamstų malonė patarkite, kaip tas aukas siūsti?

G. J. iš Waterburio, Conn.

ATSAKYMAS. Misijų tikslams dedamas aukas tvarko Romoje keletas organizacijų. Jų tarpe yra "Tikėjimui Platinti" organizacija. Kiekvienoj vyskupijoje yra prie Vyskupo Kurijos skirti kunigai, kurie užsijima tais pačiais dalykais: surenka iš visos vyskupijos, aukas ir siūncia Romon. Geriausiai padarysite, jei, pasitarę su savo klebonu, pasiūsite Misijų aukas savo vyskupo žinion. Jis jas persiūs to-

liau ir iš Centro bus aukos padalintos ten, kur jų labiau reikia.

Labai dailu, kad Jūs rūpinatės stabmeldžiais. Būtų taip gi gera, kad nei vienas lietuvis neliktų stabmeldžiu, nekrikštytų nepriklausančių prie Kristaus Bažnyčios. Šioj srityje Maldos Apaštalytė galėtų daug gero padaryti.

KLAUSIMAS. Girdėjau, Marijampolėje, Lietuvoje, yra tėvų Marijonų vienuolynas. Nuo kada jie ten yra ir ką jie veikia?

Jurgis B. iš So. Boston, Mass.

ATSAKYMAS. Tamstos paduoti du trumpučiai klausimai apima labai daug: Marijonų vienuolyno Marijampolėje istoriją ir visus veikiamus dabar jų darbus, kurie yra įvairūs ir labai daug.

Marijonų vienuolynas ten įsikūrė prie Starpolės sodžiaus 1750 m. Sodžius išaugo į miestelį ir gavo nuo Marijonų Marijampolės vardą. Apie penkis metus šis vienuolynas, Pasaulinio karo metu ir kiek prieš jį, buvo patekęs ne į vienuolių rankas. Bet atnaujintoji Marijonų Vienuolija atgavo šį vienuolyną atgal, įkūrė čia visai Lietuvai Naujokyną, pastatė didelę gimnaziją — juvenatą, padidino patį vienuolyną.

Kunigai Marijonai darbuojasi parapijoje, mokytojauja Juvenate ir mokyklose, duoda misijas, rašo knygas ir t.t. Broliai Marijonai atlieka įvairius rankų darbus: spausdina laikraščius, knygas, prižiūri ūkį, dirba stalių dirbtuvėje, kalvėje, užsiima gėlininkyste, daržininkyste ir sodininkyste. Aišku, kiekvienas jų turi sau skirtą maldai ir poilsui laiką.

Dabartinis Lietuvos Marijonų Provincijolas gyvena Marijampolėje. Kokiais nors reikalais norint jį pasiekti, reikia rašyti J. M. Kun. J. Totoraitis, M. I. C. Marijonų Vienuolynas, Marijampolėje.

Europe — Lithuania.

LIETUVOS ŽINIOS

Katalikai mokytojai šaukia savo kongresą. Draug su ateitininkais prieš 20 metų yra įsikūrusi ir Lietuvių Katalikų Mokytojų Sąjunga. Šioms sukaktuvėms minėti š. m. birželio 19, 20 ir 21 d. šaukiamas Lietuvių Katalikų Mokytojų Kongresas. Kongrese numatoma 8 mokslinės paskaitos. Kviečiami dalyvauti visi katalikai mokytojai. Reikia tikrai džiaugtis jų darbais ir užsimojimais, nes daugiausia tik mokytojai galės katalikiškoje dvasioje išauklėti mūsų jaunuomenę. "M. L."

Emigracija iš Lietuvos. Per šių metų balandžio mėnesį emigravo iš Lietuvos 525 žmonės. Kovo mėnesį buvo emigravę 1,202. Iš to matyti, kad emigracija mažėja. Pagal pakeistą įstatymą į sunkią padėtį atsidūrę grantai galės nemokamai sugrįžti. Iš Brazilijos norinčių grįžti esą apie 100 žmonių. "M. L."

Švedai tyrinėš Lietuvą. Švedų profesorių grupė šią vasarą ruošiasi atvykti Lietuvon daryti istorinių vietų kasinėjimus ir rinkti Lietuvos liaudies dainas, pasakas, mįsles, patarles ir pan. Švedai daro pastangų, kad prie Lietuvos universiteto būtų įsteigta švedų kalbai dėstyti katedra. "M. L."

Telšių—Kretingos geležinkelis. Telšių—Kretingos geležinkelio linijos kryptis galutinai nustatyta. Todėl jau pradėti visi pasiruošiamieji darbai. Rūpinamasi patalpomis darbininkams, kurių skaičius greitu laiku čia pasieks kelius šimtus. Dabar prie paruošiamųjų darbų dirba tik apie 100 darbininkų.

Pienininkystė plečiasi. Iš įvairių Lietuvos vietų ateina pareiškimų leisti įsteigti pieno perdirbimo bendroves. Prie pieninių smarkiai organizuojasi grietinės nūgriebimo punktai. Tokių punktų žemės ūkio rūmai šiais metais buvo numatę įsteigti 150, o jau dabar ikišiol įsisteigusiu yra apie 250. "M. L."

Voldemarui iškelta byla už valstybės išdavimą. Prokuratūra p. Voldemarui iškėlė baudžiamą bylą už jo duotą spaudai pasikalbėjimą, kuriame buvo tvirtinama, kad Lietuvos dabartinė konstitucija neturi autentiško (patikimo) dokumento vertės, yra neteisėta ir t.t. Be to "Tautininkų" partija p. Voldemarą atidavė skubiai sudarytam "Tautininkų" partijos garbės teismui. "Š."

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielu noru patarnauja, — tai

"DRAUGAS"

Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų \$4.00.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkitės "Drauge", nes "Draugas" kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

"Draugo" knygyne galite gauti įvairiausių knygų. Reikalaukit katalogo. Jis siunčiamas veltui. "Draugo" adresas: 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.